

Sygn. akt I 1 Ca 324/21

## POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2022 r.

Sąd Okręgowy we Włocławku Sekcja Odwoławcza I Wydziału Cywilnego

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariusz Nazdrowicz

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2022 r. we Włocławku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Ł. P.

z udziałem D. C.

o ograniczenie władzy rodzicielskiej

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego we Włocławku

z dnia 25 lutego 2021 r., sygn. akt III Nsm 50/20

### ***postanawia:***

1. oddalić apelację;
2. przyznać od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego we Włocławku na rzecz adw. S. S. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) powiększoną o należny podatek VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawcy z urzędu w postępowaniu apelacyjnym;
3. obciążyć Skarb Państwa kosztami sądowymi w postępowaniu apelacyjnym, od uiszczenia których zwolniony był wnioskodawca.

***SSO Mariusz Nazdrowicz***

Sygn. akt I 1 Ca 324/21

Włocławek, dnia 18 marca 2022 r.

## ZARZĄDZENIE

1. odpis postanowienia doręczyć:
  - poprzez PI pełnomocnikowi wnioskodawcy (bez pouczenia);
  - w trybie k.p.c. uczestniczce postępowania z pouczeniem o niezaskarżalności;
2. przedłożyć z wnioskiem o uzasadnienie lub po upływie terminu do jego wniesienia i dołączeniu dowodów doręczeń. akta sprawy zwrócić Sądowi Rejonowemu we Włocławku.

## UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy we Włocławku oddalił wniosek Ł. P. o ograniczenie D. C. władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem P. P. (1) (pkt 1), orzekł o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawcy z urzędu (pkt 2) i kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa (pkt 3).

Sąd Rejonowy nie znajdując podstaw do uwzględnienia wniosku wyjaśnił, że brak jest zastrzeżeń do funkcjonowania matki, jej postawy rodzicielskiej i warunków wychowania syna. Nie podejmuje ona też działań mających na celu izolację ojca od dziecka, któremu nigdy nie utrudniała kontaktów z chłopcem ani nie przedstawiała w złym świetle. Mimo niewłaściwego zachowania wnioskodawcy oraz zakazu zbliżania do niej, kontakty ustalone przed Sądem były realizowane. Po przejawach agresji wobec uczestniczki i małoletniego, zadbała o pomoc psychologiczną dla syna, dzięki czemu obecnie nie odczuwa on lęku przed ojcem tym bardziej, że przebywa on w zakładzie karnym. P. jednak nie chce rozmawiać z ojcem, który swym postępowaniem doprowadził do znacznego pogorszenia relacji z synem.

Apelację od powyższego postanowienia wniósł wnioskodawca i zaskarżył je w całości. Domagał się zmiany wydanego orzeczenia i ograniczenia władzy rodzicielskiej uczestniczce poprzez nakazanie nieutrudniania kontaktów małoletniego P. P. (1) z wnioskodawcą oraz poddania wykonywania przez nią władzy rodzicielskiej stałemu nadzorowi kuratora sądowego, ewentualnie uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Wniósł też o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił:

- naruszenie przepisu art. 205<sup>12</sup> § 2 k.p.c. w zw. z art. 235<sup>2</sup> § 1 pkt 2 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych OZSS na okoliczność oceny więzi łączącej małoletniego z wnioskodawcą oraz wywierania wpływu na niego przez matkę celem odsunięcia go od ojca, uznając go za zbędny dla rozstrzygnięcia sprawy, podczas gdy wnioskodawca jasno wskazywał, że upatruje nadużycia władzy rodzicielskiej ze strony matki poprzez alienację rodzicielską i przedstawianie go w oczach dziecka jako złego człowieka,

- błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na uznaniu, iż uczestniczka nigdy nie utrudniała ojcu kontaktów z dzieckiem, nie podejmowała działań mających na celu izolację go od dziecka, w sytuacji gdy P. mając 12 lat nie chce nawet zamienić kilku słów z ojcem przez telefon, gdyż zdaniem matki wciąż pamięta jego niewłaściwe zachowanie, co świadczy o tym, iż matka nie robi nic, aby zdarzenie to wytłumaczyć i poprawić relacje syna z ojcem.

Uczestniczka nie zajęła stanowiska odnośnie wniesionej apelacji.

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Apelacja wnioskodawcy podlegała oddaleniu jako bezzasadna.

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych i w pełni przydatnych dla rozstrzygnięcia sprawy ustaleń faktycznych. Poprzedził je również prawidłową oceną zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, która nie przekroczyła granic określonych w art. 233 k.p.c. Ustalenia te Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne, czyniąc je zarazem podstawą orzekania w postępowaniu apelacyjnym.

Przytoczona w apelacji argumentacja nie wskazuje na jakiegokolwiek błędy logiczne czy w rozumowaniu Sądu a quo, przez co w istocie nie podważa ustaleń i dokonanej oceny dowodów. Stanowiła ona jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami i ocenami tego Sądu.

W zasadzie nawet z twierdzeń wnioskodawcy nie wynika, by uczestniczka rzeczywiście kiedykolwiek celowo i bezpodstawnie utrudniała mu kontakty z synem. Sam Ł. P. wprost przyznał, że pomimo jego niewłaściwego zachowania, D. C. pomagała mu utrzymać relacje z synem. Natomiast wszelkie przywoływane przez niego sytuacje z czasu kiedy przebywał na wolności, a mające świadczyć o utrudnianiu kontaktów, miały związek z jego nagannym zachowaniem, kiedy małeletni bał się ojca.

Za pozbawiony podstaw Sąd odwoławczy uznał w szczególności zarzut naruszenia przepisu art. 205<sup>(12)</sup> § 2 k.p.c. w zw. z art. 235<sup>(2)</sup> § 1 pkt 2 k.p.c. do czego zdaniem skarżącego miało dojść w wyniku oddalenia wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych OZSS na okoliczność oceny więzi łączącej małeletniego z wnioskodawcą oraz wywierania wpływu na niego przez matkę celem odsunięcia chłopca od niego. Należy stanowczo podkreślić, iż wszelkie kwestie związane z oceną relacji i więzi łączących małeletniego z ojcem jak również problem niewykonywania kontaktów czy trudności w ich realizacji, z jakimi spotyka się wnioskodawca mają znaczenie i mogą być podnoszone w ramach postępowania o zmianę kontaktów. Aczkolwiek wnioskodawca uważa, że uczestniczka celowo uniemożliwia mu kontakty z synem, izolując wręcz dziecko od ojca i innych członków rodziny, są to tak naprawdę tylko niczym nieoparte domysły. W zasadzie dopiero poszukuje on jakichkolwiek dowodów, które mogłyby ewentualnie potwierdzić jego tezę. Co istotne, Ł. P. dotychczas nie wnosił nawet o wykonywanie kontaktów i zagrożenie D. C. nakazaniem zapłaty oznaczonej sumy pieniężnej za naruszenie obowiązków wynikających z orzeczenia o kontaktach z małeletnim. Sam zaś, jak już wcześniej wspomniano, w swoich zeznaniach jednoznacznie potwierdził, że kiedy przebywał na wolności, pomimo jego niewłaściwego zachowania, uczestniczka pomagała mu w utrzymaniu relacji z synem. Dlatego też w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, w tym wniosków płynących z wywiadu środowiskowego sporządzonego przez kuratora oraz opinii OZSS sporządzonej w sprawie o sygn. III Nsm 58/16, przeprowadzenie dowodu z opinii OZSS było zbędne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sąd I instancji właściwie ocenił, że uczestniczka prawidłowo wykonuje władzę rodzicielską nad małeletnim P. P. (1) i brak jest po jej stronie jakichkolwiek nieprawidłowości. Nie podejmuje ona też działań mających na celu izolowanie syna od ojca i jej zachowanie w żaden sposób nie świadczy o alienacji rodzicielskiej. Wnioski te wraz z argumentacją przytoczoną na poparcie zajętego stanowiska Sąd odwoławczy w pełni podziela, a której nie ma potrzeby szczegółowo powtarzać.

Uniemożliwienie utrzymania właściwego kontaktu osobistego pomiędzy rodzicem a dzieckiem narusza w zasadzie interes małeletniego, dlatego też celowe izolowanie dziecka i jego psychiczne sobie podporządkowywanie może być uznane za nadużycie władzy rodzicielskiej i rażące zaniebdywanie wynikających z niej obowiązków (postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 30 sierpnia 1977 r., III CRN 204/77, LEX nr 7986 i z dnia 1 października 1998 r. I CKN 834/98, OSNC 1999/4/72). Niemniej, ustalenia w tym zakresie nie mogą być oparte jedynie na domysłach. Dlatego też samo w sobie niczym nieoparte przeświadczenie wnioskodawcy, że stosunek syna do niego jest wręcz wynikiem celowych działań matki dziecka (przedstawiania ojca w złym świetle), nie może świadczyć o alienacji rodzicielskiej. Nie świadczy o niej również samo przekonanie wnioskodawcy, że nie ma szans na odbudowanie relacji z synem, gdyż ten nie chce z nim rozmawiać i każdorazowo komunikuje mu to przez telefon, a matka nie robi nic, aby poprawić ich relacje, pozostawiając dziecku możliwość samodzielnego decydowania czy chce z ojcem rozmawiać. Małeletni P. ma już 12 lat i należy się liczyć z jego zdaniem, zwłaszcza że jego postawa (niechęć wobec kontaktów z ojcem) jest ściśle związana z traumatycznymi doświadczeniami, wynikającymi z przejawianych przez ojca agresywnych zachowań. Dlatego to wnioskodawca sam musi się zmierzyć z konsekwencjami swego niewłaściwego postępowania i nie może obwiniać innych za spowodowaną w ten sposób niechęć dziecka do siebie.

Wobec powyższego brak jest jakichkolwiek zastrzeżeń co do prawidłowości wykonywania przez uczestniczkę władzy rodzicielskiej nad małeletnim P. P. (1), a zwłaszcza brak jest podstaw by przyjąć, że matka w jakikolwiek sposób utrudnia kontakty i celowo izoluje syna od ojca i innych członków rodziny. Zatem nie istniały przesłanki, aby D. C. ograniczyć władzę rodzicielską. Kwestia zaś niewykonywania kontaktów czy problemów w ich realizacji nie może z góry prowadzić do wniosku, że jest to alienacja rodzicielska. Aspekty te mogą mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia w sprawie o zmianę kontaktów.

Reasumując, apelacja wnioskodawcy okazała się bezzasadna i podlegała oddaleniu, o czym Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł w punkcie 1. (pierwszym) sentencji.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawcy z urzędu w postępowaniu apelacyjnym orzeczono jak w punkcie 2. (drugim) sentencji na podstawie § 10 ust. 1 pkt 4 w zw. z § 16 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tekst jedn.: Dz.U. 2019 . 18).

Kosztami sądowymi w postępowaniu apelacyjnym (od uiszczenia których wnioskodawca został zwolniony) na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c. a contrario w punkcie 3. (trzecim) sentencji obciążono Skarb Państwa.

***SSO Mariusz Nazdrowicz***

Sygn. akt I 1 Ca 324/21

Włocławek, dnia 9 maja 2022 r.

## ZARZĄDZENIE

1. odnotować złożenie uzasadnienia,
2. odpis postanowienia wraz z pisemnym uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy – poprzez PI (bez pouczenia dot. zaskarżalności),
3. z zażaleniem na koszty lub za 14 dni po dołączeniu e.p.o. akta sprawy zwrócić Sądowi Rejonowemu we Włocławku.

***SSO Mariusz Nazdrowicz***